

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 168/12
Luxemburg, 13 decembrie 2012

Hotărârea în cauzele conexate C-237/11 și C-238/11
Franța/Parlamentul European

Curtea anulează deliberările Parlamentului European privind calendarul perioadelor de sesiuni parlamentare pentru anii 2012 și 2013

Perioadele de sesiuni plenare din luna octombrie a anilor 2012 și 2013, împărțite în două de Parlamentul European, nu pot fi calificate, primate individual, drept perioade de sesiuni plenare lunare

Tratatele impun Parlamentului European, al cărui sediu este stabilit la Strasbourg, să se reunească în douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare pe an, inclusiv sesiunea bugetară, fără să fie precizată durata acestor perioade de sesiuni plenare. În mod tradițional, două perioade de sesiuni plenare au loc la Strasbourg în cursul lunii octombrie pentru compensarea lipsei sesiunii plenare din luna august. Conform practicii parlamentare, perioadele de sesiuni plenare ordinare, cu o durată de patru zile, au loc la Strasbourg, în timp ce la Bruxelles se țin perioadele de sesiuni suplimentare.

În urma a două amendamente depuse de domnul Fox, deputat european, prin două deliberări adoptate la 9 martie 2011, Parlamentul European a modificat calendarul perioadelor de sesiuni pentru anii 2012 și 2013. Pe de o parte, în ceea ce privește luna octombrie a anilor 2012 și 2013, una dintre cele două sesiuni plenare de patru zile prevăzute a avea loc la Strasbourg a fost eliminată pentru fiecare dintre aceste luni. Pe de altă parte, perioadele de sesiuni plenare rămase din octombrie 2012 și octombrie 2013 au fost împărțite în două: astfel, două perioade de sesiuni plenare distincte de două zile fiecare au fost prevăzute în cursul săptămânii 22-25 octombrie 2012 și două au fost prevăzute în cursul săptămânii 21-24 octombrie 2013, care trebuie să aibă loc, în consecință, la Strasbourg.

Franța a sesizat Curtea de Justiție în vederea anulării acestor două deliberări ale Parlamentului European. Susținută de Luxemburg, aceasta susține că deliberările încalcă tratatele și jurisprudența Curții. În special, Franța reproșează Parlamentului European că a întrerupt regularitatea ritmului perioadelor de sesiuni plenare prin stabilirea perioadelor de sesiuni suplimentare la Bruxelles, în condițiile în care numai unsprezece perioade de sesiuni plenare erau prevăzute la Strasbourg.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, **Curtea anulează deliberările Parlamentului European din 9 martie 2011.**

Aceasta amintește jurisprudența privind interpretarea deciziei de la Edinburgh¹, această decizie fiind reprodusă de Protocoalele privind sediile unor instituții. Prin hotărârea pronunțată în 1997², Curtea a precizat legătura dintre competența statelor membre de a stabili sediul Parlamentului European la Strasbourg și cea a Parlamentului European în ceea ce privește organizarea sa

¹ În 1992, la summitul de la Edinburgh, guvernele statelor membre au adoptat „decizia de la Edinburgh”, privind stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Comunităților Europene. La conferința interguvernamentală care a condus la adoptarea Tratatului de la Amsterdam, s-a decis anexarea la tratate a deciziei de la Edinburgh. În prezent, Protocolul nr. 6 anexat la TUE și la TFUE, precum și Protocolul nr. 3 anexat la CEEA reiau textul deciziei de la Edinburgh [(articolul 1 litera (a)).

² Hotărârea Curții din 1 octombrie 1997, Franța/Parlamentul European (cauza [C-345/95](#)). Prin această hotărâre, Curtea a anulat deliberarea Parlamentului European din 20 septembrie 1995 pentru motivul că nu stabilea douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare la Strasbourg pentru anul 1996.

internă. Astfel, Curtea a constatat că statele membre au intenționat să prevadă că sediul Parlamentului European, stabilit la Strasbourg, constituie locul unde trebuie să aibă loc, în mod periodic, douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare, inclusiv cele în cursul cărora Parlamentul European își exercită competențele bugetare conferite de tratat. De asemenea, Curtea a reținut că perioade de sesiuni plenare suplimentare nu pot fi stabilite în alt loc de desfășurare a activității decât dacă Parlamentul European ține cele douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare la Strasbourg. Definind astfel sediul Parlamentului European la Strasbourg, statele membre nu au adus atingere competenței sale de organizare internă.

Este cert că, prin deliberările sale din martie 2011, Parlamentul European s-a abătut de la proiectele Conferinței președinților în ceea ce privește perioadele de sesiuni plenare lunare prevăzute pentru luna octombrie a anilor 2012 și 2013. Rezultă din aceste deliberări că perioadele de sesiuni plenare lunare, de patru zile fiecare, prevăzute pentru luna octombrie a anilor 2012 și 2013 au fost înlocuite de două perioade de sesiuni plenare care se desfășoară în cursul a două zile fiecare. **Trebuie să se constate că perioadele de sesiuni plenare astfel prevăzute de aceste deliberări pentru octombrie 2012 și octombrie 2013 nu respectă cerințele prevăzute de tratate cu privire la sediul unor instituții.**

În primul rând, Curtea arată că, ținând seama de geneza deliberărilor atacate, de textul amendamentelor aflate la originea acestor deliberări, precum și de practica Parlamentului European astfel cum aceasta rezultă din ordinea de zi a sesiunilor plenare din luna octombrie 2012, deliberările atacate conduc în mod obiectiv la o reducere importantă a timpului pe care Parlamentul European îl poate consacra dezbaterilor sale sau deliberărilor sale pentru luna octombrie a anilor 2012 și 2013. Astfel, în raport cu perioadele de sesiuni plenare ordinare, timpul disponibil efectiv pentru perioadele de sesiuni în cursul acestor luni se reduce cu mai mult de jumătate.

În al doilea rând, Curtea precizează că, pentru a putea fi stabilite perioade de sesiuni plenare suplimentare, douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare trebuie să aibă loc, în mod periodic, la Strasbourg. Pentru ca o perioadă de sesiuni plenare să poată intra în categoria „perioade de sesiuni plenare ordinare”, aceasta trebuie să fie echivalentă cu alte perioade de sesiuni lunare ordinare stabilite conform tratatelor, în special cu privire la durata sesiunilor în sine. Curtea constată că, ținând seama de durata acestora, perioadele de sesiuni ale lunii octombrie a anilor 2012 și 2013 nu sunt echivalente cu alte perioade de sesiuni lunare ordinare stabilite prin aceleași deliberări.

În al treilea rând, Curtea arată că Parlamentul European nu a prezentat motive, întemeiate pe exercitarea competenței sale de organizare internă, care să permită justificarea, și aceasta în pofida creșterii continue a competențelor sale, a reducerii semnificative a duratei a două perioade de sesiuni plenare ale lunii octombrie a anilor 2012 și 2013. În această privință, Curtea apreciază în special că considerația potrivit căreia sesiunea bugetară ar putea fi de acum înainte, în practică, încheiată într-un timp mai scurt, nu poate, din cauza importanței pe care o are sesiunea bugetară, să justifice reducerea duratei unei perioade de sesiuni plenare. Aceasta subliniază că exercitarea de către Parlamentul European a competenței sale bugetare în ședință plenară constituie un moment fundamental al vieții democratice a Uniunii Europene și trebuie, așadar, să fie îndeplinită cu toată atenția, rigoarea și angajamentul pe care le impune o asemenea responsabilitate. Exercitarea acestei competențe necesită în special o dezbatere publică, în ședință plenară, care să permită cetățenilor Uniunii să ia cunoștință de diversele orientări politice exprimate și, în consecință, să își formeze o opinie politică asupra acțiunii Uniunii.

În sfârșit, Curtea observă că, deși inconvenientele și costurile generate de pluralitatea locurilor de desfășurare a activității, astfel cum acestea sunt descrise de Parlamentul European sunt acceptate ca reale, nu revine nici Parlamentului European, nici Curții să remedieze aceasta, ci, dacă este cazul, revine statelor membre în exercitarea competenței pe care o au de a stabili sediul instituțiilor.

Prin urmare, deliberările din 9 martie 2011 trebuie anulate întrucât acestea nu stabilesc douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare la Strasbourg pentru anii 2012 și 2013.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106